

**Een Nieu Geestelijck Liedt-boecxken,
inhoudende veel nieuwe Liedekens, die welcke noyt in
druck en zijn gheweest**

bron

Een Nieu Geestelijck Liedt-boecxken, inhoudende veel nieuwe Liedekens, die welcke noyt in druck en zijn gheweest. Jan Maes, Leuven 1618

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie184nieu01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Een

**Nieu Geestelijck Liedt-boecxken, inhoudende
veel nieuwe Liedekens, die welcke noyt in druck
en zijn gheweest.**

(.?.) (.?.)

(.?.)

Ephes. 5. Capittel.

Ende en wilt niet droncken worden van den wijn daer oncuysheyt in is, maer wort
vervult met den Heyligen Gheest: sprekende onder

malcanderen met Psalmen ende Lof-sanghen, ende Gheestelijcke Liedekens:
singende *ende* spelende in u harte: den Heere altijd danckende voor al: In den Naem
ons Heeren Jesu Christi, Gode ende den Vader, malcander onderdanigh in de vreese
Christi.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, van den Heylighe Kercke,

ende het gaet op de wijze: Schoon lief, aen jent, seer excellent.

O Christen och, ⁺
Die leven noch,
Wilt Gods eer vermeereren
Sonder bedroch
Wilt soecken doch
Jerusalem bedocht,
Die Ecclesia vol eeren
Die waerheyt bekennt, ⁺
Seer excelent,
Sal altijd by haer blijven
Haer fundament
Dat is gheprent
Op Gods beloften jent
Als die Propheten schrijven.
Dit is mijn verbont, ⁺
Tot aller stont,
Met haer lieder seyt de Heere
Mijn Gheest oorcont
Mijn woort goet ront
Heb ick geset in haren mont ⁺
Daer en sal van haer niet keeren.
Tis nu met mijn,
Al in die daghen fijn
Van Noe dien ic had ghesworen
Dat ick op dat termijn ⁺
Die wateren mijn ⁺
Niet meer sou brenghende sijn
Op die aerde als vooren.
Alsoo voorwaer ⁺
Beloof ick haer

⁺Comt ende ick sal u toonen
die Bruyt des Lams
Huysvrouwe. Apoc. 21.

⁺Want het volck ende het rijc
dat haer niet dienen en sal,
dat sal vergaen. Esai 60.

⁺Dit seyt de Heere. Esaie 59.

⁺Genes. 5.

⁺Esaie 54.

⁺T'is met mijn als in den
dage van Noe die welcke ick
ghesworen had.

⁺Alsoo heb ickt gesworen,
dat ick op u niet gram wesen
en soude, ende dat ic u niet
straffen en soude, te weten
dan ongheloof. Esaie 54.

Op haer niet gram wesen,
 Noch int openbaer:
 Te nemen van haer,
 Mijn barmhertigheyt claer,
 Noch haer straffen by desen
 Die Berghen hoort,
 +Sullen worden beroert,
 En die Hemelen sullen beven
 Maer mijn beloften hoord,
 Verstaet dit Woort,
 +Sullen niet werden verstoort
 Seyt die Heere verheven.
 Ghy sult niet meer,
 +Seyt Godt de Heer,
 Die verlooren stadt wesen,
 Maer die ghesochte seer,
 Vol prijs en eer,
 Een Croon der glorien meer,
 In des Heeren hant gepresen.
 + Die beloften bly,
 Die hebben wy,
 Die Christus ons heeft ghegeven
 Ick blijf u by,
 T'allen daghen vry,
 Tot die voleyndinghe zy,
 Van die Weerelt verheven.
 + Die Poorten verdreyt,
 Sullen teghen haer niet moghen
 Paulus seyt,
 Met claer bescheyt,
 +Een Calomme der waerheyt
 Een vasten gront voor ooghen,
 + Wie hoort u raet,

+Ende het verbont van
 mijnen vrede sal niet
 gebroken worden seyt de
 Heere u ontfermet. Esai 54.

+Sy sullen u noemen een
 Heyligh Volck ghesocht van
 den Heere.

+Maer ghy sult genoemd
 werden een gesochte Stadt
 ende niet de verlatene. Esaie
 59.

+Siet ick ben met u Liedten
 tot allen daghen tot aen de
 voleyndinghe des Weerelts.
 Mat. 28.

+Die poorten der Hellen
 sullen tegen u niet vermogen.
 mat. 16. Esaie 22.

+Een Colomme ende een
 vasten gront der waerheyt. 1.
 Tim 3.

+Wie u hoordt die hoort mij,
 wie u versmaet, versmaet die
 gene die u ghesonden heeft.
 Luce 3.

Niet opstinaet,
 Die hoort mijn oock mede,
 Wie u versmaet,
 Met sinnen quaet,
 Versmaet my met der daet,
 Die u ghesonden heeft ter stede.
 Schort u yet, ⁺
 Segt het die Kercke siet,
 Segt die Heere voortane,
 Hoort hy die Kercke niet,
 Verstaet dit bediet,
 So wilt hem houden siet,
 Voor een Heyden en Publicane
 Joannes daer, ⁺
 Die sach eerbaer,
 Dit Jerusalem neerdalen
 Haer fondamenten clae,
 Die zijn voorwaer,
 Die Apostelen eerbaer,
 Och Menschen wilt niet dwalen.
 Heyligh is zy, ⁺
 Godt blijft haer by,
 Die Bruyt des lams Huysvrouwe,
 Gods claeheyty bly,
 Verlicht haer vry
 Son noch Maen behoefy zy,
 Haer licht ist Lam ghetrouwe.
 Als Jaspis Christalijn,
 So licht haer schijn,
 Van gout so zijn haer straten, ⁺
 Die Coninghen zijn,
 Haer voester Heeren fijn,
 Gheen nacht sal in haer zijn,
 Godt en sal haer niet verlaten,

⁺Ist dat hy die niet en hoort
 so seght het der Kercken, ist
 dat hy die Kercke niet en
 hoort, soo haut hem voor een
 Heyden *ende* Publicaen. mat.
 18.

⁺Ende ic Joannes heb gesien
 de heylige stadt Jerusalem,
 nieu neder dalende van den
 Hemel van God bereydyt als
 een Bruyt verciert voor haren
 Man. Apoc. 21.

⁺Ende die Stadt en behoefy
 Son noch Mane die in haer
 lichten soude, want Gods
 claeheyty heeft haer verlicht,
 ende haer Licht is 't Lam.
 Apoc. 21. Esaie 59.

⁺Ende haer licht was gelijk
 de costelijcke ghesteenten,
 als een Jaspis steen *ende*
 Christalijn. Apoca. 1.

+ Die Coninghen van veer,
 Die doen haer eer,
 Met neergheslaghen hoofde,
 Aen bidden haer seer,
 Ter aerden neer
 En cussen dat is meer
 Haer voeten met ootmoede.
 + O Jerusalem claer
 O Engelsche schaer
 In u rust Godt verheven,
 Hy seyt voorwaer,
 Met woorden claer
 +Mijn wille is in haer
 In mijn hant zijt ghy gheschreven.
 Op aerden ydoon
 +In s'Hemels troon,
 Zijt ghy een ghemeene
 Die Enghelen schoon
 Leert Paulus coen
 Die zijn uwe dienstboon,
 O Christenen groot en cleene.
 + Daer is minjoot
 Die blijerschap groot,
 Al in des Hemels throone
 Als daer een zondaer bloot,
 Met groot ootmoet
 Oprechte penitentie doet
 +Seyt Christus in persoone.
 Oorlof broeders soet
 Met groot ootmoet
 Wilt u verstant verneeren,
 Onder t'behoet
 Al met der spoet
 Van die heylighe Kercke goet,

+Ende die Heydenen sullen wandelen in haer licht, ende die Coninghen der Aerden sullen haer glorie ende eer tot haer bringhen. Apoca. 21. Dit seyt de Heere. Esaie. 69.

+Ghy en sult voortaan niet meer ghenoeemt werden die verlatene maer mijnen wil in haer. Esaie 62.

+Eenen lichaem *ende* eenen Geest ghelijck ghy geroepen zijt in een hoop. Ephes. 4.

+Die claarheyt die gy my gegeven hebt, dien hebbe ick hem lieden oock ghegeven op dat sy een soude zijn, gelijk wy oock een zijn. Joan. 27.

+Maer ghy en zijt nu gheen gasten oft vreemdelingen maer ghy zijt Burghers der heylighen ende Gods Huysghesinnen. Ephes. 2.

+Hort mijn Sone die leeringe ws Vaders, *ende* verlaet niet die Wet ws Moeders, op datter gratie uwen hoofde geschiede, ende eenen hals-bande aen uwen hals. Prov. 1. Cap 1.

Godt sal u gheloof vermeereren
AMEN.

B. M. I. H.
Protestatie.

Psalm. 22.

**Die Hemelen zijn door t'woort des Heeren vast ghemaect, en alle
cracht is deur den Gheest zijns monts.**

Also warachtigh zijn de beloften te verstaen. ⁺	
Die Christus tot sijn heylige Kercke heeft ghedaen,	⁺ Mat. 28.
gelijc als daer warachtigh staet geschreven. ⁺	
Mattheus achtentwintigh daer beneven. ⁺	⁺ Gen. 12.
Siet ick ben met u lieden tot allen daghe gewis.	⁺ C. 17.
Tot dat de voleyndige des weerelt is.	26.
En gelijc de beloften tot Abraham gedaen noyt heeft gefaelt.	18.
Also warachtigh heeft de heylighe kercke noyt ghedwaelt. ⁺	49.
	⁺ 1. Reg. 7.

Een schoon nieu gheestelijk Liedeken van den heyligen Sacramente,

ende gaet op de wijze: O Heer Godt leardt ons bidden.

O Christen groot en smale,	
In desen Weerelt coen,	
Bereyt u avontmale	
Met den verlooren soon ⁺	
Met kennisse wilt oorconden,	⁺ Kennisse van zijn zonde
Belijen u misdaet,	met den verloren soon. Luc.
En segghen t'allen stonden	15.
Soo groot sijn mijne zonden	
O Heer comt my te baet,	

+Met een vast gheloof wilt bouwen,
 Op Gods Ghenade goet,
 Door een stercke hoop betrouwen,
 +Als den Coningh Manasses doet,
 Sijn zonden waren groot dadigh
 Als de Schriftuer verbreyt,
 Al weenende badt hy ghestadigh,
 O Heer weest my ghenadigh,
 Door u barmhertigheyt.
 + In also diepen ootmoede
 Wilt tot den Heer gaen,
 Met neergheslaghen hoofde,
 Al met den Publicaen,
 An zijn Exempel schoone,
 Hy badt met woorden fijn,
 O Jesus Davids Sone,
 Vergeeft mijn zonden co'ne,
 Ontfermt u over mijn.
 + Van u zonden hebt leet-wesen,
 Met schreyen bidt Godt aen,
 Hy sal u zonden ghenesen,
 Als hy Petrus heeft ghedaen,
 Hy was in grooten ellende,
 Hy hadde sijn Heere versaeckt,
 Met schreyen hy hem wende,
 Voor Godt zijn zonden bekende,
 Ghenade heeft hy gheraeckt.
 Ootmoedigh t'allen stonden,
 +Wilt tot den Priester gaen,
 Belijen hem u zonden,
 Als Davids heeft ghedaen,
 Hy heeft zijn zonden vercondight
 Schriftuere spreekt daer van,
 Den Propheet Nathan *vercondight*,

+Een betrouwen van de
 barmhertigheyt Gods.
 Paralipo. 36.

+Door den Hoop worden wy
 gesaligt. Romeynen 8.

+Een verootmoedinge voor
 God met den Publicaen. Luce
 uit 18. Capitt.

+Een leedt wesen zijner
 zonden met *den* H. Apostel
 Petrus. Mattheus 26.

+Een belijen van u zonden
 voor Godt *ende* oock voor
 den Priester: met *den*
 Coninglijcken Propheet
 David int 4. Boec.

Hy seyde ick heb ghezondight, ⁺
 Ick ben die rijcke man.
 Vierighe liefde wilt dragen,
 Al in u herte reen,
 Een voldoeningh t'allen dagen, ⁺
 Met Maria Magdaleen,
 Aen Jesus voeten verheven,
 Sy beschreyde haer misdaet,
 Haer zonden zijn vergheven,
 Nu heeft sy 't eeuwich leven
 Och Menschen dit wel verstaet.
 Van u zonden wilt op-houwen, ⁺
 Als 'tvroutgen van over-spel,
 Met gheloof en hoope betrouwen: ⁺
 Als doet den Moordenaer wel
 Voort ginch in deughden schoone
 Als Paulus heeft ghedaen, ⁺
 Met dese neghen Persoonen,
 Wilt Godt den Heer versoenen,
 Also ten Avontmael gaen. ⁺
 Eer ghy gaet ten Avontmale,
 Daer Christus is present,
 So moet ghy sonder falen,
 Ghelooven exelent,
 Dat Christus is warachtigh,
 Int heylighe Sacrament,
 Ghy moet oock zijn ghedachtigh
 Alle lijden crachtigh,
 Die in u herte prent.
 Met blijschap en met vreughden, ⁺
 So wilt den Heer ontfaen
 Bereyt u huys tot deughden,
 Als Zacheus heeft ghedaen,
 Ootmoedigh en goet-dadigh

⁺Der Coninghen int 3.
Capittel.

⁺Een voldoeninge voor zijn
zonden, met Maria
Magdalena. Luce 7. ende 10.

⁺Ophouden van zonden, met
dat Vrouken in overspel.

⁺Een vast gheloof, hope ende
liefde, met den Moordenaer.
Luce 23.

⁺Voort-gangh in deughden,
met den H. Apostel Paulus.
Actorum 9.

⁺Een vast gheloof vant
Heylighe Sacrament, uyt die
vier Euangelisten ende uyt
Paulus tot den Corinth. int
10. ende 2. Capit. 1. Mat. 20
Marc. 4. Luce 22. Joan. 6.

⁺Een Gheestelijcke blijschap
met Zacheo na den ontfang
vant Heylige Sacrament Luce
9.

Met reynder harten cuys,
 En bid met harten ghestadigh.
 O Heer ick bent niet waerdigh
 Dat ghy comt in mijn huys.
 + Ghy moet seer vast betrouwen
 Ghelooven met ootmoet,
 Dat ghy sult sonder flouwen,
 Ontfanghen sijn vleesch en bloet
 Want Christus is waerachtigh
 Rechtvaerdigh ende wijs
 Hy seyt met woorden crachtigh
 Dit is mijn lichaem waerachtigh,
 Dat gheef ick u tot een prijs.
 + Als ghy aen den tafel des Heeren
 Gheweest hebt met harten reen
 Soo moet ghy contempleren,
 Met Maria Magdaleen,
 Die in den gheest verslonden
 Dancken en loven Godt wel
 Ghy moet tot allen stonden
 Zijn bittere doot verconden
 Tot dat hy comen sal.
 + Noch een exempel saene
 Van Helezeus den Propheet,
 Die badt Godt vierigh aene
 Mijn woorden wel besteeckt
 + Als Godt sijn Meester verheven
 Elias op voerden fijn
 Doen badt hy sonder sneven
 O Heer wilt dubbelt gheven,
 Zijn gheest al over mijn.
 Ghy moet betrouwen goedigh,
 + Als t'vroungen van Cananeen
 Met Centureo bidden ootmoedigh,

+Een vast betrouwen op
 Christus woorden. Mat. 26.

+Geestelijc contemplatie,
 met Maria Magdalena. Luc
 10.

+Exempel gratie.

+Een Gheestelijcke sin, aent
 tweede boec der Coninghen.
 2. Capittel.

+t Vrouwen van Cananeen.
 Mat. 5.

Met Judith uyt harten reen⁺
 Met Sampson wilt verwinnen
 Den Leeu seer wel ghebeckt⁺
 Met sin Jan den Heer beminnen,
 Met Zacheus deucht beginnen⁺
 Al wort ghy seer begeekt.
 Oorlof broeders groot en smale,
 Rijck arm wie dat ghy zijt,
 Bereyt u ten Avontmale,
 In desen benauden tijt⁺
 Wil Gods eere vermeerden,
 Betrout doch op sijn woort,
 Op den Altaer des Heeren,
 Wilt daer t'lichaem Christi eeren,
 En gaen in deughden voort.
 AMEN.

⁺Diepe ootmoedicheyt met
 Centurio. Mattheus 8.
⁺Een deughdelijck leven met
 sint Jan. Joan. 6.
⁺Een verwinninge van alle
 temtatie, met Sampson.
 Judith. 14.

⁺Aenbidden, van t Lichaem
 Christi op de Outaer des
 Heeren nae alle oude
 gewoonte van de oude
 Doctoren.

B. M. J. H.

Een Gheestelijcke Liedeken, vant Heylige Sacrament des Outaers,

**ende gaet op die wijse: Rijck God waer sal ick henen gaen, wilt my op
 uwen weghen stuyren.**

H^eEer helpt mijn gheloove snoot,
 Mijn God o Vader hoog gepresen,
 O Jesus voor u bloede root⁺
 In desen tijt wilt by my wesen,
 Daer is nu alsoo grooten discoort,⁺
 O Jesu om u Godlijck woort,
 o heylige geest helpt my rechte voort
 Mijn broeders wilt dit wel *verstaen*
 O Heer wilt haer verstant verlichten⁺
 Ghy hebt die waerheyt aen gedaen,

⁺Ick gheloove Heer helpt
 mijn ongeloovigheyt. Mat. 9.
⁺Comt o Heylighe Geest,
 ende sent ons uyt den Hemel
 den strael uwes lichts Actor.
 2.
⁺Ghy zijt ghenaemt een
 vertrooster. Joan. 14. ende 5.

+En hoort doch na *geen* nieuwe dichten
 Maer wilt ghelooven excellent,
 +Die woorden van Jesus Testament
 mijn broeders geloofse ongeschent.
 Lieve Broeders ick vraeg het u,
 Sout een goede vader wel betamen
 +Een Testament te maken nu
 Voor sijn Kinderen al te samen,
 Van huys en hof heel onbelaen,
 En sou daer by een Figuer verstaen
 so hadt hy sijn kinders te cort gedaen.
 O Jesus dit en is niet geschiet
 ghy spreect met *uwen* woort almachtig
 +Neem eet dit is mijn Lichaem siet,
 dat voor u geleverd wert warachtig
 Onder dese woorden pertinent,
 En is nu geen figuer bekend,
 Onder corectie so staet dit argument.
 + O Heer als ghy met woorden clær
 V Discipel wilde onderwijsen
 +Dat ghy met *uwen* vlees voorwaer,
 Haer altijd mildelijck wilde spijsen,
 Als sy u woorden hebben ghehoort,
 Sy gingen achterwaert seer verstoort
 sy spraken dat is also harden woort.
 + Hebt ghy dit in figuer verstaen?
 Waerom hebt gy haer noyt onderwesen
 +Als gy Nicodemus hebt ghedaen,
 Vant Sacrament des doopsels gepresen
 Waert ghy niet ghecomen snel
 +om te leeren de schaepekens in Israel,
 +maer zy ware u waerheyt seer rebel.
 O Heer waer is u waerheyt nou,
 Dat wy dus moeten argueeren,

+Joan. Matth. 12. Luce 11.
 Capittel.

+Siet toe dat u niemant en
 verleye. Matt. 24. 10. Marcus
 13. Luce 18. 12.

+Een argument vant H.
 Sacrament. Joan. 6.

+Neemt eet dit is mijn
 Lichame. 1. Cor. 2. Matth 26
 Mar. 14. Luce 12. Joan. 6.

+Daer en is gheen Figuer
 onder dese woorden.

+En 't broot dat ick gheven
 sal is mijn vleesch. Joan. 9.

+Ten zy dat ghy eet het
 vleesch van den Soon des
 menschen. Joan. 6.

+Nicodemus dede vant
 Sacrament des doopsels.
 Joan. 5.

+Dit is een hardt woort. Joan.
 6.

+Wie mach dat hooren.

Al op u edel woort ghetrou. ⁺
 Daer veel verstanden in faelgeeren,
 En heeftet u woort niet al gedaen, ⁺
 Hemel ende Aerde gemaect seer saen
 waerom willen wy twijfelen daer aen.
 O Heer gy spreect met woorden goet
 Neemt eet dit isser mijn Lichame
 Daerom gheloof ick met ootmoet, ⁺
 O Heer gy meugt my *niet* beschamen
 O Jesus ghy hebt het selfs gheseyt,
 V woort is immers die waerheyt,
 En al de Weerelt door verbreyt.
 V vlees is mijn warachtige spijs
 Als die vier Euangelisten getuygen
 Paulus die seyt het *met* claer bewijs
 o Heer wilt mijn *verstant* doch buygen
 hier helpt *geen* murmureeren aen
 O Heer laet my niet achterwaerts *gaen* ⁺
 Leert my geloven so mach ic het verstaen
 O heer als ic met mijnen sin
 V mogentheyt wil door grondeeren
 Waer is dan mijnen gheloove in,
 Om uwen glorien te vermeereren,
 En meught ghy niet wel onghefaelt
 Doen gaen deurt oog *van eenen* naelt,
 Een Cameel als de schriftuer *verhaelt*.
 En is u Sone ooc niet gegaen,
met zijn lichaem door besloten deuren
 En deur die lucht wilt dit verstaen,
 Sonder die Elementen te scheuren
 V Sone heeft oock op dit termijn, ⁺
 Gespijst al met vijf brooden fijn,
 Vijf duysent menschen inde woestijn
 Mijn God helpt my doet my bystant

⁺V Woordt en is niet onmoghelijck. Genesis 3.

⁺Neemt eet dit is mijn Lichame Mat. 24. Mar. 14. 't welck voor u ghelevert wert segghen. Luce 12. 1. Cor. 11.

⁺So wie mijn vlees eet, ende mijn bloedt drinckt die heeft het eeuwich leven. etc. Joan. 6. Luce 38. Luce 20. Mat. 26. ende Jesus aensiende, heeft gheseyt: by de menschen ist onmoghelijck, maer by Godt is alle dingh mogelijkck. Mat. 19. Mat. 10. Luce 18.

⁺Aldus doet avont was, ende de deuren gheslooten waren. Joan. 20. Mar. 28. Luce 24.

⁺Hier is een Kindt dat heeft vijf garsten brooden, ende twee Visschen. Joan. 6. Mar. 8. Mar. 15

+O Heer wilt mijn geloof versterken
 Ick gheloof uwen Soon valiant,
 +En oock met sijn heylighe Kercke
 Die hy met sijn bloede root
 +Ghecocht heeft door sijnen bitteren doot
 O Heer verlaet my in geen en noot.
 Als ic mijn oogen ten Hemel slae
 +Ende aensien u wonder wercken,
 En ooc seer aensie die aerde daer nae
 En op die Zee soo gae ick mercken,
 Al dese Elementen wijt
 Hebt ghy ghemaect gheheel subijt,
 Wt niet o Heer in corten tijt.
 + Ghy heb oock gheschapen mee
 Alle weereltsche creatueren,
 Ende Hemelsche geesten hier ter stee,
 Ghy onderhoutse tot alder uren,
 En al door uwen wijsen raet,
 O Heer laet my niet obstinaet
 V werck mijn sinnen te boven gaet.
 + Daerom wil ick ghelooven wel,
 En u lof altijd bedieden,
 En nemmermeer leggen rebel,
 Hoe sou dat doch mogen geschieden
 Dat onder so cleynen Sacrament
 Christus lichaem soude wesen present
 O Heer u mogentheit is ons onbekent
 + Ghedenct uwen barmhertigheyt,
 In onse desolate tijden,
 Daer is so grooten twist verbreyt
 O Heer wiltet niet langher lijden,
 +En gheeft u heylighe kercke vree,
 Bekeert die twistige broeders mee,
 Dat bid ick u Heer hier ter stee

+O Heer versterckt mijn
 gheloove. F. R. art. 9. Capit.
 +Die niet gheloof die is
 verdoemt.
 +Hooft hy die kercke niet,
 soo hout hem als een Heyden
 en Publicaen. mat. 18.
 +En dit is die victorie die de
 weerelt verwinnt, ons geloove.
 1. Joan. 5. Mar. 14. Mar. 19.
 Luc. 18

+Laet daer voort brenghen de
 levende zielen, elck nae haer
 naetuere behulpsame beesten
 en cruypende dieren. Genes.
 1.

+O diepte der rijcdommen
 van die wijsheyt ende
 wetenheyt Gods. Rom. 11.

+Want dat woort het maect
 ongelooft, dat blijcket aen
 Nicodemus. Joan 3. Capit.

+Maer hy bidde int gheloove
 niet twijfelende. want die
 twijfelt is gelijck die baren
 van der Zee. Jacob. 1. Capit.

Ick bid u broeders met ootmoet
 wilt doch op Cristus woort betrouwen
 en bid voor my met *harten* goet
 Dat hy my niet en laet verflouwen,⁺
 Maer dat hy sijn woort seer lief ghetal
 Wil drucken in onse harten al
 Oorlof mijn broeders groot ende smal

⁺De gratie ons liefs Heeren
 Jesu Christe zy met uwen
 Geest. Amen. Philip. 4.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, van die Beelden,

ende het gaet op de wijze: De weerelt is gheheel in roeren.

*MY*n alder liefste broeders goedig⁺
 O Catholijcken triumphant
 Weest doch nemmermeer hooghmoedigh
 Maer gheeft gevangen u verstant,⁺
 Onder die Schriftuer vayliant
 Hoort nae mijn
 Van onse beelden breng ic ter hant⁺
 Hoe datse gheen afgoden en zijn.
 Int boec Exodi staet geschreven,
 En maect *geen* beelden vaet dit bediet
 Int boeck Leviticus verheven,⁺
 Aenbidse noch en eertse niet,
 In boeck dat Deutronomium hiet
 Mijn woorden smaect,
 Sprac God de Heer tot Moyses siet
 Dat ghy na my geen beelt en maect.
 En laet u sinnen niet bedrieghen
 sprac God en maect *geen* beelt eenpaer⁺
 na mijn *want* ghy sout dat ooc liegen
 te seggen dat God een mensche waer,

⁺Eygensinnigheyt wordt seer
 mispresen in die Schriftuere
 dat blijkt van Chore, Dathan
 en Abiron. Num. 16.

⁺Wilt niet wijs sijn by u
 selven. Rom. 12 Exodi. 26.
 Levit. 20.

⁺Het aenbidden is verboden,
 en niet het hebben. Genesis
 8. ende 25. Exodi 24.

⁺Daer zijn tittelen
 opgherecht. Jos. 4.

⁺God heeft Daniel
 geopenbaert als een out Man.
 Daniel. 3.

Maer Godt heeft hem verschenen clær,
Voor Daniel

Als een out Man int openbaer,
Die Beelden mach men wel.

+ Abram was aen sijn tafel geseten,
In Mambres quamen drye Mannen gaen,
Moyses heeft het haer vergheten,
Te beschrijven in dit exempel saen,
By dese drye heeft hy verstaen,
Als hy seyt

+O Heer heb ick gratie ontfaen
Die Heylige drye-vuldigheyt.
Godt sprack tot Moyses wilt dit vaten

+maect my een tabernakel jent
Na die Figuer sonder laten
Die ghy ghesien hebt excellent,
Op den bergh Oreb bekent,
Heeft hy't ghesien,
En die Figuere oock na gheprent
Dat Godt hier voomaels schijnt te verbien.

+ Godt sprack tot Moyses sonder sneven
In Exodi, verstaet dit wel
Ic heb mijn heylige Geest gegeven,
Vervult over Beseliel
Oliap sal wesen zijn ghesel,
Dit verstaet,
Dat hy mach conterfeyten wel,
Alle Beelden ende cieraet.

+ Die Heere sprack tot Moyses gepresen
Op-recht u een Metalen Serpent,
Wie dat aen-siet sal worden genesen
Die van de Beesten zijn gheschent,

+Abraham verstaet by dese drie, de Heylighe Drievoudigheyt als hy seydt: Heer. Gen. 18.

+*Augustinus in sermo. de temb. 70.*

+Moyes maeckt den Tempel na die Figuer die hy gesien hadde op den Bergh Oreb. Exodi 21.

+Godt heeft de geest des wijsheys gegeven over Beseliel de Soon van Vry des Soons Hur, vant geslachte Dan. Exodi 3.

+Godt heeft laten oprechten een Metalen Serpent. Num. 21.

Ezechiël heeft na gheprent, ⁺
 Op een steen,
 Jerusalem met bol-wercken jent,
 Die hy ghesien hadt groot en cleen.
 Die H. Geest is neder ghecomen, ⁺
 Als een Duyve hoort dit aen,
 Ezechiël die heeft vernomen,
 De Figueren van ses Man,
 Die ginghen deur Jerusalem van, ⁺
 Cleyn en groot,
 Die niet gherekent waren dan
 Die worden daer gheslaghen doot.
 Godt Adam eens veropenbaerden, ⁺
 Int Paradijs als eenen Man
 Die Figueren was ooc op der aerden
 By Cam, Noe, ende Abraham,
 Joseph oock een Figuer vernam,
 Als hy sach
 Dat Son en Maen hem baden aen
 En elf sterren met gheclach.
 Ezechiël sagh vier Figueren ⁺
 Een Mensch, Os Leeu, en Arent mee
 Joannes sag een stadt met mueren,
 Van den Hemel neder-dalende,
 Een Beest op climmen uyt der Zee,
 Petrus sagh ras ⁺
 Een vat aen den hemel dalen ter stee,
 Dat vol vier-voetige Beesten was.
 Godt die heeft ons tot alder uren ⁺
 Sijn verholentheyte verclaert
 Maer meest door beelden en figueren
 Joannes zijne gheopenbaert,
 En seven Cendelaers vermaert,
 Een Enghel meer,

⁺Godt beval Ezechiël na te schilderen Jerusalem. Ezech. 4.

⁺Den heyligen Geest vertoont hem als een Duyvs. Mat. 3. Luce 13. Joan. 1.

⁺Ezechiël sagh ses Mannen. Ezech. 9.

⁺Godt heeft Adam veropenbaert in de ghedaente van een Mensch. Genesis 3. Gen. 4. Gen. 2. Gen. 6. Gene. 18. Genes. 17.

⁺Ezechiël sagh vier Figueren, Mensch, Os. Leeu, Arent. Ezech. 1. Apoc. 12. 21.

⁺Petrus Actor. 10.

⁺God heeft ons door beelden ende figueren verclaert zijn verholenen wegen, alst blijkt by veele schriften. Apoca. 1. Apoc. 19. 1.

Quam van den Hemel al op der Aert
Die sprac met luyder stemmen seer.

+ Jacob heeft een figuer vernomen
Een Leer uyt den Hemel gheset,
Nabuthodonosor sagh veel boomen
Pharao die sagh figueren net,
Veerthien Ossen voor hem gheset
+Hier mee ghevoeght
Seven magher en seven vet,
God heeft al dese figueren gevoeght
Vraeght nu God met een hooghmoede
En spreekt tot hem met woorden roen,

+Waerom dat hy doch ghebode,
Te maken gheene beelden schoon,
Of was hem al vergheten doen
Sijn eersten ghebiet
Als hy Moyses en Salomon,
Beveelt te maken Beelden siet.

+ Wanneer als die Schriftuer verheven
Van Heydensche afgoden verhaelt
Dat wort dan terstont ghedreven
Op onse Beelden onghefaelt,

+Mijn Broeders siet ghy niet dwaelt,
In dit ghebodt

+Godt heeft in een sout-steen beelt ghemaect
Verandert die Huysvrou van Lot.
Zijn alle Beelden nu Afgoden
Godt heeft gemaect dan een afgodt
waerom heeft Christus ons geboden

+Te dencken op de Huysvrou van Lot
Of geckt hy met sijn eerste ghebodt,

+God verthoont Jacob een
Leder van den Hemel op der
Aerden daer climmen die
Engelen op, ende of Gen. 28.

+Nabuthodonoser sach een
Beeldt van Gout silver
cooper yser van een
ghebacken steen. Daniel 2.
Daniel 4. Hy sach ooc een
grootte boom

+Pharas sach Beelt Genesis.
41. Godt beveelt Moysen
ende Salomon Beelde te
maken. Reg. 10. Pet. 9. 1.
Reg. 19. Exodi 15. 21.

+Die Schriftuere verhaelt van
heydensche Afgoden. Exod.
11. 4. 2. Paral. 18. en 33.
Psalm. 205. Esaias 57. Jer.
32. Esai. 56. Deut. 4.

+Onse Beelden zijn gheen
Afgoden. Exod. 25. Gen. 1.
+God verandert de Huysvrou
Loth. Genes. 9.

+Christus ghebedt Luc. 17.

Antwoort mijn,
 Dit is de waerheyt en het slot,
 Dat onse beelde geen Afgoden zijn.
 Onse beelden zijn warachtigh,⁺
 Tekenen van de waerheyt,
 De heydensche beelden logenachtig,
 Daerom heeft Godt tot Moyses geseyt,
 Ghy sult breken wijt en breed
 Haer beelden quaet,
 So dat in der eeuwigheyt,
 Onse beelden niet aen en gaet.
 Men mach de beelden ooc wel eeren
 Als David die Arcke heeft gedaen,
 Hy bedreef jolijt sonder cesseeren⁺
 Godt heeft het al ten besten verstaen
 Osaer raecten die Arcke des Heeren aen
 Ongheroepen vloot
 daerom most hy hoort mijn vermaen
 Oock sterven den bitteren doot.
 Men mach die beelden wel omdraghen.⁺
 So ons die Schriftuere verclaert
 Godt gheboot Josue seven daghen,
 De Arck te draghen onvervaert,
 Om de Stadt van Jericho vermaert,
 Heeft hy't ghedaen
 Die mueren vielen van selfs ter aert,
 Die langhe tijden hadden ghestaen.⁺
 Men mach de Keerden wel opsteken
 Voor onse beelden met verstant,⁺
 Godt geboot Moyses onbesweken,
 Siet dat ghy altijd een vyere brant,
 Voor de Chirubinnen triumphant,⁺

⁺Onse Beelden zijn
 waerachtig, die Heydensche
 leugenachtig daerom beveelt
 God Moysen haer beelden te
 breken. Exo. 15

⁺David bewijst de Arcke
 groote eere, met dertigh
 duysent mannen, maer seven
 Choren zangers met een wit
 cleet aen. 2. Regum. 6.

⁺Men mach die Beelden wel
 triumphelijck om-dragen, oft
 hebben wy gheleerd van
 David, Moyses ende Josue,
 Moysen hadt die Arc doen
 maken van louter Gout. Exo.
 15 Exodi 40. Num. 20 Num.
 9

⁺Josue draeght den Arck om
 Jericho Josue 3. 6.

⁺De ordinantie van de
 Keerse op te steken. Levit. 9.

⁺Clemens in eenen brief tot
 Sint Jacob. Dionisius in
 Ecclesiasti. Zyrach int 4.
 Cap.

Dit is ghewis,
En voor den Arcke des Heeren samblant,
+So dat het gheen Afgoderij is.
Of u yemant wilde leeren,
Die oude wet en raeckt ons niet,
Antwoort hem sonder cesseeren
Dat Godt Moyses al sulcx gebiet,
David d'Afgoden eerden niet
Wilt dit verstaen,
Al eerden hy de Arcke siet,
Sonder geboden van Godt gedaen.
Broeders dit is u gheschoncken,
+Wt rechter liefden excelent,
Godt wilt u herten al ontfoncken
Dat ghy de waerheydt wel bekent,
Meught houden in u hart geprent,
Bidt voor mijn,
Dat ick mach blijven onghescent,
Van alle hovaerdigh fenijn.

+Augustinus in zijn 100.
ende 21. Sermoon. Paulinus,
Bisschop van de martelaer
Felix. Epiphamis int fermoon
vant doopsel. Ambrosius, die
daer was keerssen op steken,
crijghen loon na haer
gheloof, na het woort des
Apostels. Roma. 1. 4.

+Broeders en laet u niet
verwinnen van 'tquaet, maer
verwint het quaet met goet.
Roma. 12

B. M. J. H.

Een nieuw Gheestelijck Liedeken van aen-bidden der heyligen,

ende gaet op de wijze:

Geeft my te drincken na mijnen dorst.

+O Heer het is u wel bekent,
Hoe dat daer nu zijn opgeresen,
+Nieuwe gesinden hier ontrent
Die uwen Naem schijnen te vreesen
Sy seggen schout altijt by desen,
Dat het Afgoderije is,

+Heylige Vader bewaertse in
uwen Joa. 17.

+So wie my dient, dien sal
mijn Vader eren. Joan. 12.

Dat wy u Heyligen seer ghepresen, ⁺
 Eeren met eenighen dienst ghewis.
 Sy brengen by uyt u gebot
 als Christus seyt daer staet geschreven ⁺
 Ghy sult aenbidden den Heer u Godt
 En dienen hem alleen verheven
 Sy allegeeren hier beneven, ⁺
 Die Schriftuere van Paulo seer,
 Daer Paulus seyt dat men sal geven
 Alleen den Heer glorie ende eer. ⁺
 Dit doen wy ooc met herten goet
 Mijn Godt wilt onsen oordeel wesen
 Eeren wy u niet groot ootmoet ⁺
 Als onsen eenigen schepper gepresen
 Die alleen onse qualen heeft genesen
 Door zijnen Sone sonder verdragh
 Hier uyt en ist niet gheresen,
 Als dat men niemant meer eeren mach.
 Want ghy o Heer ons ghebiet, ⁺
 Ghy sult u vader en moeder eeren,
 Vreest Godt en eert den Coning siet
 Als Petrus leert sonder cesseeren
 Hier me en mach men niet verneeren
 Die Goddelijcke eere vermaert, ⁺
 Als ons de Bybelsche schriften leeren
 Die hier *vervolgens* worden verclaert.
 Als de drie mannen wilt dit *verstaen* ⁺
 Abraham in Mambre openbaerden
 Doen heeft hy haer ghebeden aen, ⁺
 En hy viel neder op der Aerden,
 Als de twee Engelen Loth *verclaerden*
 Dat Sodoma soude vergaen,
 Doen viel hy neder op der Aerden,
 En heeftse oock ghebeden aen.

⁺Ghy sult den Heer u Godt vreesen, ende hem dienen Deut. 6. ende 10.

⁺Dit seyt Christus den Heer u God suldy aen bidden, etc. Mat. 4.

⁺Hier en staet dat woort alleen niet. 1. Timoth. 1.

⁺Daer en is sonder my gheen Verlosser. Esaie 43.

⁺Ick bent selve die u boos-heden uytwissche, om mijnen wil ende om uwer zonden. Esaie 43.

⁺Eert uwen Vader ende Moeder, op dat ghy lang meugt leven op der Aerden. Exodi. 20. Cap. 1. Deut. 5. Matt. 15.

⁺Vreest Godt eert den Coningh. 1. Pet. 2. Rom. 12. Col. 3. Tit. 2. 2. Corint. 7.

⁺Ter Aerden waer Genesis 18.

⁺Die sach, so is hy haer-lieden te ghemoet ghegaen, ende hy aenbade seer needer ter aerden. Genesis 18.

Doen Isaac sijn soon voorwaer,
 Jacob woude ghebenedijen,
 +Die lieden sullen u sprac hier naer,
 Eeren aenbeden t'allen tijen,
 Als Joseph met so groot verblijen,
 +In sijn Camer ghecomen was
 Sijn Broeders al sonder vermijen,
 Aen-baden Joseph op dat pas.
 Jacob aenbadt oock seven mael,
 +Sijn broeder Esau sonder schromen
 Neder ter Aerden sonder fael.
 Lya die is daer by gecomen
 +Al met haren kinderen uytgenomen
 Ende aenbade Esau mee
 Joseph ende Rachel met bevromen,
 Aenbade oock op deser Stee.
 + Juda mijn Sone hoort my nu
 Sprack Jacob ooc tot zijnen Sone
 Dijns Vaders Sonen sullen u
 Looven aen-bidden in Persoone
 Wy lesen oock van Josue coene,
 +Wanneer als hy die Engel sagh,
 Doen bat hy aen de Engel schoone,
 Aldaer hy neder ter Aerden lagh.
 + David viel neder voor Jonatas,
 Op sijn aensicht verstaet mijn reden
 +Op der Aerden al op dat pas,
 En heeft hem drie mael aengebade,
 Abygail die quam gereden
 En David quam haer te ghemoet,
 Doen viel sy op der Aerden beneden
 Ende aenbadt hem met der spoet.
 + Saul die Coningh van Israel,
 Buygde hem neder met eerweerden

+Ende u sullen den lieden dienen ende de geslachten aenbeden. Gene. 27.

+Hierom is Joseph in zijn huys ghecomen ende hebben hem de giften gheoffert. Genesis 33.

+Ende hy is voort ghegaen ende heeftse seven mael aengebade Gen. 33.

+Sy hebben ten lesten Joseph en Rachel oock aen ghebeden. Gen. 33.

+Juda u broeders sullen u loven, u hant en sullen in die necken doen. Gen. 49.

+Ende Josue viel op sijn aen sichte neder ter Aerden. Josue. 5.

+So is David opgestaen. 1. Coning. 20.

+Maer als Abygael David ghesien hadde. 1. Conin. 25.

+Ende Saul dat het Samuel waer. 10. Coning. 18.

Ende aenbadt oock Samuel, ⁺
 Met sijn aensicht neder ter aerden
 als Miphiboeseth hen veropenbaerden
 David heeft hem in genade ontfaen
 Doen viel hy neder op der Aerden,
 Ende badt den Coning David aen.
 Bethsabee die Coningin ⁺
 Buyghde haer neder niet begeerden,
 Aenbadt ooc David verstaet den sin
 Dat Salomon mocht regheeren
 Die Propheten kinderen niet verneeren,
 Ontmoeten Eliseus daer
 Sy buygder neder met grooter eeren,
 Aenbaden Eliseus voorwaer ⁺
 Ornam quam David te gemoet, ⁺
 Van den dorsch-vloer seer ras en spoedigh
 Aen bat ooc David met herten goet,
 Neder ghebooght heel ootmoetdigh
 Ick bid u broeders met herten goedigh
 Wilt dit altijd wel mercken aen ⁺
 Hoe dat die menschen seer hoochmoedigh
 Al dese schriften laten staen
 Ic bid u broeders wil dit verstaen,
 Hier mede wilt u laten ghenoeghen
 En wilt de Heyligen ooc bidden aen
 Als u de heylige Kercke set voor oogen
 En leert de waerheit onbedrogen
 Oorlof mijn Broeders bidt voor mijn
 Soo sult ghy naemaels blijde zijn.

⁺Die welke hem
 aenbiddende seyde wie ben
 ic u dienaer dat ghy op eenen
 dooden Handt ghesien hebt.
 Conin. 1. Cap.

⁺Bethsabe voeghde haer
 neder, ende aen badt den
 Coningh David 3. Coning. 1.
 ende comende hem te gemoet
 hebben sy hem aenghebeden.
 4. Coningh 2. Cap.

⁺Aldus doen David tot Ornay
 quam. 1. Paral. 21. Cap. 1.
 Paral. 21.

⁺Welk is de kercke des
 levendigen Gods een
 calomine, ende een
 verfortheydt der waerheyt. 1.
 Tim. 3.

⁺Hoort hy die kercke niet so
 hout hem als een Heyden,
 ende Publicaen. xv. 3. Capit.

Een Geestelijck nieuwe Jaer,

op de wijze: Hoe sou hy hem verblijden.

IN Jesus Naem ghepresen,
 So laet ons singhen met herten claer,
 En laet ons danckbaer wesen,
 Al in dit soete nieuwe Jaer:
 Die almoghende Vader Godt den Heer,
 Die boven alle Hemelen hoogh is verbreyt,
 En gheeft Godt den Sone oock sijn eer
 Die ons verlost heeft door sijn edel Lichaem teer,
 En door sijn bloet bereyt,
 Ons saligheyt.
 O Jesu Christi verheven,
 Wy bidden u met groot ootmoet
 Dat ghy ons gratie wilt gheven,
 Om u te dancken met herten goet,
 Voor alle die Edele weldaden schoon,
 Die ghy ons hebt ghedaen uyt liefden claer,
 Ghy quaemt al uyt des Vaders troon,
 Ghy hebt gehangen voor ons aen den Cruyce-boom
 Om onse zonden swaer,
 Te verwinnen daer.
 In grooter armoeden,
 Bent ghy ghebooren dat is waer,
 Ghy hebt u laten voeden,
 Van Maria de reyne Maghet claer,
 Ghy hebt ghelegghen in den stal
 Al by Beesten met so groot ootmoet,
 Ghy hebt gheroepen over al
 Comt doch tot mijn groot ende daer toe smal,
 Ick heb u door mijn bloede root,
 Verlost alle van de doot.
 Wat heeft hy al gheleden,
 Van hitte coude en arbeyt,
 Hoe heeft hy oock ghestreden
 Doem hem sijn Cruyce was bereyt,

Wat bitter lijden fel ende wreet,
Hoe bangh benout so was zijn herte bloot
Al aen den Bergh van Oliveet
Daer heeft hy Water ende Bloet ghesweet
Door 'tvoorsien van zijn doot,
Om sijn swaer lijden groot.
Ten heeft hem niet verdroten,
Te lijden alle pijn swaer,
Eerst heeft hy zijn bloet vergoten,
Al is de besnijdenisse swaer,
Hy is verraden en ghevaen
Gegeesselt ende gecroont voor onse misdaet
Hy heeft zijn bloet uyt liefde belae
Voor ons al uyt zijn zijde laten gaen,
Hy is voor onse zonden quaet,
Ghecruyst door valsche raet.
Hooft toe ghy Hemelen schoone
Hooft toe ghy Aerde met sinnen swaer,
Gheeft hem danckbaerheyt te loone
Alle Creatueren int openbaer,
Ghebenedijt met den Heere mee,
O alle Visschen, en Wateren claer,
Ghebenedijt hem mee, ghy haghel en snee,
Ghebenedijt hem oock ghy woeste Zee,
Ende ghy Berghen swaer,
Ghebenedijt hem voorwaer.
Ghebenedijt de Heere,
Alle hemelsche crachten hier ter stee,
Danckt hem ende looft hem seere,
Ghy winden en ghy wolcken mee,
Ghebenedijt den Heere voorwaer,
Ghy Son, ghy Maen, en oock ghy sterren schoon
Ghy Velden en ghy bloemen claer,
Ghebenedijt hem oock int openbaer,

Gheeft hem danckbaerheyt te loon,
 O alle aertrijcken schoon.
 O Moeder Gods ghepresen,
 Maria reyne Maghet claer,
 Wilt voor ons danckbaer wesen,
 V Soon Godt, ende mensch voorwaer
 En danckt voor ons altijd den Heer,
 O alle Engelen door minnen brant
 Confessoren Martelaren seer,
 Ghy Maeghden danckt altijd voor ons den Heer
 O alle Heylighen vayliant
 Doet ons bystant.
 Oorlof mijn Broeders by desen,
 Mannen ende Vrouwen minjoot,
 Laet ons doch danckbaer wesen
 Jesus weldaden die zijn seer groot,
 En zijn ghenaden zijn seer veel
 Dat hy uyt liefden door ons heeft ghewracht
 Dus laet ons roepen uyt onsen keel
 Wy dancken u, o Jesus al gheheel
 Voor alle deughden wel gheacht
 Die ghy hebt voor ons volbracht.

B. M. J. H.

Een Gheestelijck nieuwe Jaer,

**Op de wijze: Gheeft my te drincken nae mijnen dorst,
 Ick sal u singhen sonder, etc.**

O Jesu schoon der Maeghden croon
 Ghy zijt met grooter minnen bevanghen,
 Ghy quaemt al uyt u Vaders troon,
 Om te verlossen onse ghevanghen,
 Ghy hebt altijd soo groot verlanghen

Al na die Maeghdekens eerbaer,
 Die u uyt onreynigheyt sonder verstrangen
 Beminnen in dit nieuwe Jaer.
 Gheeft Jesus eer // o Maeghden teer
 Die ons door sijn doot // seer bloot
 Verlost heeft groot // uyt onsen noot,
 Door sijn Heylighe bloede root.

So dat wy lesen in Canticis,
 Daer ghy seer mindelijck hebt ghesproken
 Al tot de Edele Maeghdekens fris,
 Die haer reynheyt noyt hebben gebroken,
 Ghy spreeket daer met also groot vercloecken,
 Ick ben een Lelijs des dals voorwaer,
 En bloeme des Velts die altijd staet open,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 Een bloeme jent // seer excellent
 Is Jesus schoon // int Hemels troon,
 Dus geeft hem prijs // o Maeghden wijs
 En danckbaerheyt te loon.

Mijn bruyt is wit en suyverlijck
 Spreekt uwen Bruydegom verheven,
 En van coleuren oock also rijck,
 Ick mach haer nemmermeer begheven,
 O Maeghden volght hem sonder sneven,
 V Bruydegom die is eerbaer,
 Die maeghdom is een Enghels leven,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 Een Maeght neemt acht // op Godt zy wacht,
 En denckt waer // dat zy gaet met daet
 Hoe dat sy fel // mach leven wel,
 Al na sijn Heylighe raet.

Comt mijn Vriendinne spreeket Christus jent,
 Tot u o Maeghdekens seer schoone
 Ghy staet so vast in mijn hert gheprent
 Mijn uyt-ghelesen schoone bloeme,
 Hoe schoon so zijn u ganghen ydoone

O Princelijcke Dochter eerbaer,
 Inder schoone // sonder misdoene,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 O Maeghden schoon // ghy spant de Croon,
 By Jesus int openbaer // voorwaer,
 Dat bewijst hy dan // al met Sint Jan,
 Dat op zijn Borst rust daer.

Ick sal u voeren in mijnen Vaders Landt,
 Daer sal ick u gheven der Maeghden Croone,
 Daer sult ghy singhen eenen nieuwen sangh,
 Spreeckt Christus tot u o Maeghden schoone,
 Al met die Enghelen voor mijnen troone,
 Een nieuwe Liedt dat is eerbaer,
 Glorie zy Godt in den hooghen troone,
 Al in dat soete nieuwe Jaer.
 Der Maeghden schaer // die singhen voorwaer,
 Glorie en eer, voor Godt den Heer,
 Die Engelen schoon, staen voor sijn troon,
 En dancken hem altijt meer.

Daer sult ghy blincken als Lelyen claer,
 Voor uwen Bruydegom seer schoone,
 Met witte cleederen int openbaer,
 En singhen glorie Godt in den troone,
 Met die Coninghen des Hemels croone,
 Maria die reyne Maghet claer,
 En met die vier-en-twintigh Ouders schoone,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 Weest ghegroet // Coninginne goet,
 Maria eerbaer // reyne Maghet claer,
 Bidt voorwaer // den Hemelschen Vaer,
 Voor ons een saligh Jaer.

Mijn beminde is mijn en ick ben hem,
 Ghy wort ghevoet tusschen der Lelijen Scharen,
 Tot dat den dagh op-rijst en hoort mijn stem,
 O Maeghden wilt sijn eer altijt verclaren,
 Hy is de sterckheyt der Martelaren,

En oock een Prins der Maeghden claer,
 Dus wilt u Bruydegom altijd bewaren,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 Der Maeghden stam // die volghen 't Lam,
 Waer henen dat het gaet // en staet,
 Om dat zy net // niet zijn besmet,
 Met eenighe Vrouwen quaet.

V Bruydegom die is neder ghegaen,
 Ter plaetse der wel-ruyckende cruyden,
 Om van u lof en prijs t'ontfaen,
 O Maeghden prijst hem over luyden,
 Hy vergaert de Lelykens van zijner Bruyden,
 Twelck zijn deughden, dat is claer,
 Dus wilt zijn lof altijd beduyden,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 Met deught // verheught, tot Godt met lof,
 So gaet met daet // niet obstinaet,
 Dat ghy meught luycken // dit Bloemken pluycken
 Twelck is der deughden raet:

Tot u o edele Maeghden schoon,
 Wort Ecclesiasticus ghesproken,
 Bloeyt bloemkens als der Lelijen boom,
 Spruyt bladeren uyt tot soeter roecken
 Dus wilt u doch altijd vercloecken
 Om hem te dienen met herten claer,
 Met bidden wilt hem altijd versoecken,
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
 'Tghebedt seer net // begint t'verwint,
 Alle misdaet // en valsche raet,
 Dus laet ons bidden, alhier int midden,
 Van dese Weerelt quaet.

Noch roept u Bruydegom in Canticis,
 Staet op en haest u mijn Vriendinne schoone,
 En dient my doch met herten ghewis,
 Wel edele Maeghdekens seer coene,
 So sult ghy hebben een eeuwich loone,

Voor alle uwen benautheyt swaer,
Nu bidt ick u o Maeghden schoone,
Ontfanght dit voor een nieuwe Jaer.
Een saligh Jaer // O Maeghden eerbaer
Wensch ick u leet // deur onsen Heer
Dus bidt ick voor mijn // o Maeghden fijn
Want ick niet anders en begheer.

Maeghden net // leeft onbesmet,
En soeckt gheen eer // dan Godt den Heer.

Nota, Merckt.

B. M. J. H.

**Een suyverlijck Lof-sangh, ter eeren die ghebenedijde Moeder Gods
Maria.**

**Op de wijze: van een Cantileen, int Latijn *Ave pulchecrima*, ende een
Verse, *Mira ies Angelum* ghenaemt. M. J. Verdel *Fecit*.**

Ick bidt u Moeder uytvercooren,
Wilt doch neerstigh spooren,
Te hooren
Ons claghen
En keert van ons de plaghe
Die wy ontfaen.
Ave MARIA Coninginne,
Weerde Gods Vriendinne,
Met minne,
Bevanghen
Laet doch die Helsche Slanghen
Rasch van ons gaen,

Gheen verdriet
Had ghy alder puerste greyn
Doen ghy Jesum baerde.
Die u liet
Moeder en Maghet reyn,
Want hy u bewaerde
Soete Rosegaerde
Op Aerde,
Noch onder
Noch boven mocht men t'wonder
Temael verstaen
O lof, en eere der Propheten
V was Gods secreten,
Te weten,
Ghegheven
Ghy waert van alle sneven
Der zonden vry.
By t'bosch Moysi zijt ghy gheleecken,
Dat bleef onbesweken
Ontsteken
Met brande
So bleeft ghy sonder schande
Ghelooven wy.
V ootmoet
Ende clare reynigheyt
Waren groot van macht
Moeder soet
Alleens als was uytgespreyt
Gedeonis vachte
Daer Godt door sijn crachte
In brachte,
De vuchte
So baerde ghy een vruchte
Met herten bly.

Edelheyt is oock van u vernomen,
Ghy zijt t'onser vromen,
Ghecomen
En cloofde
Snachts Holophernus hoofde,
Al van zijn Lijf.
Ruste doet ghy ons van tribulaty,
Die ons t'allen spacy,
Gheeft gracy,
Den ghenen,
Die voor haer zonden weenen
Wel saligh Wijf.
Druck en pijn
Hadt u Symeon gheseyt,
Sou u hart door snijen,
Twas t'aenschijn,
Als u Soon 'tCruys was bereyt
Dat hy sou beschreyen,
Doen hy sonder meyen,
Wou lijn,
Sijn passy,
Dootlijck door-steken was hy,
Met wonden vijf.
Eer dat u Sone was verresen,
So zijt ghepresen
Te wesen
Alleene
Diet gheloof hielt alleene
Int herte vast.
Lof sy u Hester schoone Vrouwe
Die u Vrienden rouwe
Ghetrouwe
Omwende
Amen voor u int ende,

Quam aen een bast.
Loflijck loon
Moet u zijn Abigail
Die ons maeckte vrede
Rachael schoon
Jacob geern om uwen wil
Sijnen Oom voldede
Moeder, Maghet mede,
V bede
Wilt storten
Dat Godt ons wil vercorten
Der plaghen last.

Een Geestelijck Liedeken,

**op de wijse: den tijt is hier, etc. Oft Al die in Syon zijt ghewaeckt op.
*Cum Rex gloriae.***

Als Christus triumphant
Der glorien Coningh machtigh
Sijn offerhant
Volbracht had en bestelt
Hy daelde neder waerachtigh
Den Hel bestormde crachtigh
Met groot ghewelt
Als een dapper helt
Neder ghevelt
Haer poorten hier op acht
Die eeuwigh waren ghesloten
Als Samson onderdroten
Door Godes cracht
Had op den Bergh ghebracht.
Voor zijn aenschijn claer

Die Hemelsche consoorten
 d'enghelsche schaer
 Spraken met woorden heus
 Ghy princen persooten
 Doet op u helsche poorten
 Dat den Coningh glorieus
 In gae victorieus,
 Wie is pompeus
 Dees Coningh glorieus.
 Den Heer sterck en machtigh,
 En om strijden crachtigh
 Seer corageus
 Lieflijck en gratieus.
 Der heyligher schaer,
 Seer swaerlijcken lach ghevangen,
 In s'doots vaer
 Sy maken groot gheclach
 Met groot verlanghen,
 Die laghen in verstranghen,
 Sy riepen te gaer
 Och willecoom zijt ghy daer,
 Ons middelaer
 Daer wy hebben nae ghewacht
 Daer ghy sout remedieren
 Ons arme presonieren
 In deser nacht,
 Al uyter hellen gracht.
 Als ons gheroep
 Ons kermen ende claghen,
 Tot u ons hoop
 In desen ellendighen staet
 Die ghecluystert laghen,
 In der Hellen seer verslaghen
 Heer desolaet

Ons troost ons toeverlaet
 Ghy met der daet,
 Nu hier ghecomen zijt //
 Om ons te consoleeren
 Int clachtigh tormenteeren
 En 'snoots strijt,
 O Heer ghebenedijt.
 Ghy 's Hemels Princen keus,
 Ontsluyt u hooghe Poorten
 Der Enghelen veus
 Luyden seer gratieus
 Ghy eeuwige poorten,
 Wort verheven met consoorten,
 Dat den Coningh glorieus
 In gae victorieus
 Wie is glorieus,
 Dees Coningh victorieus
 Den Heer der heyr-crachten,
 Een Coningh van grooter machten
 Seer coragieus,
 Lieflijck en amoreus.

[O Feestelijcke dagh]

Op de selve wijze: *Salve festa dies.*

O Feestelijcke dagh
 Ghegroet so moet ghy wesen,
 Sonder geclagh
 Tot alder tijt gheeert
 Weerdigh ghepresen,
 Al door den Heer verresen,
 Ghecelebreert,
 En zijn ghefestiveert,

Ghetriumpheert
Heeft Godt seer valiant
Over de helsche natie
Nu sit met groote statie
Seer triumphant
Aen s'vaders rechter hant
Aen siet hoe dray
Dees weereelts lieflijck wesen,
Lustigh en fray
Betuyght en ons beduyt
Alle gaven midtsdesen
Met haren heer verresen
Doet spruyten uyt
Dees Lenten tijt virtuyt
Lover en cruyt en vreught
Bewijst jolijt
Om dat den Heer der Heeren
Men siet nu triumpheren
t'Wort al verheught
Met blijtschap en gheneught.
Dat groen wout
Die Zee met hare baren
Die lichten menighfout
Des Hemels hier op let
Gods lof verclaren
Die gaet ten Hemel varen,
Als hy die Wet
Der hellen heeft verplet
T'Lam sonder smet
Een offerhande puer
Heeft over al regnatie
Des loofs met Jubilatie
Alle Creatuer
Haer schepper tot aller uyr.

[DIt is den dagh]**Op die selfde wijze.*****Haec est dies.***

*DIt is den dagh,
 Die God den Heer der Heeren,
 Sonder verdrach,
 Ghemaect heeft t'ons profijt,
 Laet ons vrucht hanteren,
 En vrolijck jubileeren,
 Met groot jolijt,
 Sijn in den Gheest verblijt,
 Den Tempel wijt,
 Tot te hoornen vant outaer
 Met Meyen wilt vercier
 En lustigh helpen vieren
 Dees feest eerbaer,
 Der verrijzenisse claer
*Oft den Hemel-vaert seer claer.**

Ons Paesch-lam reyn
 Is Christus onsen Heere
 Op gheoffert pleyt,
 Voor ons is openbaer,
 Laet ons dan expurgeeren,
 Den ouden heeft met eeren,
 Houden eenpaer
 Des Heeren feest eerbaer,
 Maer niet voorwaer,
 Int oude desem suyr,
 Maer ongheheefde broode
 Der waerheit t'is van noode,
 Suyver en puyr,
 Als t'gout gepuert door t'vuyr.
 Princelijcke greyn.

Boven alle Princen verheven,
 Die ons certeyn,
 Den dagh seer lang verwacht,
 Hebt weder ghegheven,
 Den duyster nacht verdreven,
 Wt der zonden Gracht
 Verweckt onsen ghedacht
 Ws Gheests cracht,
 In onsen herten plant,
 Om 'tAertsche te versaken,
 En 'tHemelsche te smaken
 By Christum triumphant,
 Aen 'sVaders rechter-hant.

[SChrisma discoort]

**Op de wijze: Schoon Liefken jent seer excelent, uytgeseyt de derde reghel,
en vierde regel sult ghy singen op de eerste, ende tweede.**

SChrisma discoort,
 Met Error seer quaet
 Comen strack voort,
 Met Heresis opstinaet,
 Om my te bevechten,
 Wt ghespannen siet
 Haer netten wiet,
 Sy en rusten niet,
 Om mijn ziel daer in te hechten.
 Haers woorden virtuyt
 So Paulus ons leert,
 Als een Cancker spruyt,
 Ons zielen uyt teert,
 Och 'tzijn die Wolven,
 Die Gods Schapen vroet,
 Gecoct Christo door zijn bloet,

Met woordekens soet
Al in die helle geerne dolven
Als ick grondeer
In dit perijckel groot,
Mijn swacheyt teer,
Mijn hert doorboort,
Met vreesen ende suchten,
O edel natuer,
Bedurven is u fleur,
Door Adams keur,
Waer sal ick hene vluchten.
Tot u mijn Heer,
Mijn toe verlaet
Die benauden seer,
Van herten vermaeckt
Wilt mijn verstercken,
Int gheloove goet
In hoope soet
In liefde wassen doet
En ander goede wercken.
Mit des waerheys schilt
Mit des saligheys hoet
Mijn bewaren wilt
Mijn ziele behoet,
Het swaert des Gheest
In mijn handen geeft,
Voor welke beeft
Die de doodende letter leest
Die minste met die meest.
V Godtlijcke licht.
Heer in mijn stort,
Mijn oogkens ghesicht
Op tot uwers schort:
Wilt mijn helpen strijen,

Teghen den vyant,
 Die my aen ranght:
 Aen elcken cant,
 O Heer wil my bevryen
 Op dat ick vroom,
 Als dat David u knecht,
 Goliath mach doon,
 Door Christelijck bevecht,
 En mach verwerven
 Des levens croon
 Een strijers loon
 Een eeuwighe erven.
 Laet ons den draeck
 Wy broeders ghemeyn
 Die altijt waeckt
 Doch vlien certeyn,
 Laet ons perseveeren
 Met harten stout,
 In ons gheloove out,
 TWelc Christus heeft gebout
 Om met hem te regheeren.

[OCh Heer wilt mijn bereyden]

Op de wijze, ick arm Schaepken aen gheen groen heyden.

OCh Heer wilt mijn bereyden
 Te beleven mijnen naem,
 Van u laet my niet scheidt,
 Ten strijt maeckt my bequaem
 Dat ick heb eens vercoren,
 Op Christen vont,
 Het groot verbont
 Gheen vrees in my laet stooren.
 Die Wolf comt my bespringen

Met mijn bebloede muyl
Sijn lust op my comt dringhen,
Om te voeren in sijn moortcuyl:
Mijn herder zijt ghy almachtigh
Door u ghenaeet
Comt my te baet,
Weest mijn crancheyt ghedachtigh.
Laet my doch niet verstroyen.
Door vrees van zijn ghewelt,
Altijt in u Schaeps-koyen,
Laet my oock zijn ghestelt
Een Schaep van uwer weyden
Waer ghy mijn drijft
Doch by my blijft,
Mijn harder wilt mijn gheleyen.
Moet ick hier in gaen swerven
Als een onwaerde gast,
Gheneren met Adams erven,
En zijn des weeltes last,
Daer voor laet my niet beven
Want wie verdraeght,
Wat u behaeght,
En sult ghy niet begheven.
Selfs hebt ghy desen paden,
Besuert en bearbeyt,
Versaet door u ghenaden,
Nae ons cranckheyt bereyt,
Dus staense niet te vermijden
Want het meeste lof,
Vant aertsche stof,
Is voor u naem te lijden.
Veracht, berooft, verdreven
V vrienden so oock meest,
Ghebracht om haren leven

Versterckt door uwen Gheest
Maeckt mijn dien ick deelachtigh
Of ick most gaen,
Den selfde baen,
Met u dienaer warachtigh.
Mijn Geest wilt doch verstercken
Om te lijden sonder schroom
Teghens alle Sathans wercken
Maeckt my in liefden vroom
Die Glorie uwer name,
Die swacke ganck,
Mijns vleysche cranck
En laet my doch niet beschamen,
Al straft ghy mijn misdaden
Ick blijf nochtans u vriend
En ghy sult my ontladen,
Al heb ick meer verdient
Wt Vaderlijcke minnen
Met recht ghy castijt
In desen tijt
Om eeuwich mijn te winnen.
Wort ick mijns vyants rove
Ick heb aen hem gheen schult,
Dat ick ly om tgheloove
Met vreught mijn hert vervult
Teghens u is mijn vermeten
V eyghen recht
In uwen knecht,
Sult ghy doch niet vergheten,
Gheen zont can u behaghen,
Het lijden wint den croon,
Onrecht sult ghy doch plaghen
Mijn deughden gheve loon
Altijt ghy in u leven

Met eenen woort
 Sijn zy versmoort
 Die u hier hebben bestreden.
 Geen dingh sal my ontbreken
 Waer ghy my henen sent,
 Want ghy my onbesweken
 In lijden zijt ontrent,
 Dus wil ick u betrouwen,
 Alleen ghy zijt,
 Die na den strijt
 V glorie doet aenschouwen.
 Adieu nu vleesch en bloede,
 Mijn Vrienden en aertsche goedt,
 Alleen op Godes hoede
 Mijn harder ick volghen moet,
 mijn Prins wilt mijn bewaren,
 In u gheley,
 So ick verbey,
 Wilt mijn met u vergaren.

Een ander ghemaect, op een Prosesen Feest.

Op de wijze: De nachtegael die sangh een Liedt, dat leerden ick.

In onsen Feest, doch vrolijck weest,
 Wie dat ghy zijt,
 Heel onbedeest, verweckt u Gheest
 Tot vreughden u vlijt,
 wilt doch deser tijden, druck mijden,
 Tot danckbaerheyt, u hert bereyt,
 Wilt u met ons verblijden.
 Want Gods goetheyt, is uytghespreyt,
 Ghebleken claer,
 Na ons verbreyt, heeft hy bereyt,
 Der Maeghdenschaer,

Sijn gracy is waerachtigh // seer crachtigh
 Die mensch is niet // die plant oft giet ⁺
 Sijn gheest maeckt ons hier crachtigh.
 Veel maeghden cleyn // heeft my certeyn,
 Verweckt den moet,
 Te leven reyn, met ons ghemeyn,
 Sonder eyghen goedt,
 Wel hier die nae hem spooren // en hooren
 Die nae sijn raet // voor eyghen baet
 Onderdanigh hebben uytvercoren.
 Ghy maeghden fier // maeckt goeden chier,
 Al zijt ghy cranck,
 Door s'wortels tier // den wijn gheeft fier
 Den dorre ranck,
 Wilt nae Gods begheeren // vermeerren
 Steunt op sijn macht // dach ende nacht,
 Gheenen vyant sal u deeren.
 Als ghy hier lijdt // des vyants strijdt
 Door vleys ghewelt,
 Als u verblijft // des weerelts nijt
 Bespot en quelt
 Wilt dan sijn passaie wegghen // te deghen
 Sijn wonden root // zijn bitter doot
 Wat vyant mach daer teghen
 Altijt ghedenckt // als u hier crenckt
 Den arbeyt swaer
 Wat help hier brenghet // wat glorie schenckt
 V Bruydegom daer,
 Laet u dan niet berouwen, zijns trouwen
 Wat hy toe seyt // in eeuwigheyt
 Hy salt u seker houwen.
 Wat ghy versmaet // ofte oock laet
 Om sijnen min,
 In salighen staet // sal boven maet

⁺1. Cor. 18.

V zijn ghewin
 Oock Maeghdom hier verschoven
 Sal boven
 Met nieuwen sanck // van soet gheclanck
 Het Lammeken altijd loven.
 O Prince Heer // ons Maeghden teer
 Gheeft goede spoet,
 Om brenghen neer // tot uwer eer
 Hier onder de voet,
 Die vyant met al zijn cluchten
 En vruchten,
 Het goet begin verheught ons sin
 Maet t'eynt doet ons hier suchten.

Een ander,

op de wijze:

Jesus dulcis memoria.

Verdoolde Mensch door Adams val
 Leert wonder int aertsche dal
 Sijn Soon heeft Godt hier ghesent
 Die u zijn wille maectt bekent.
 Het weerveers.
 Lof Vader, Soon, lof heylich gheest
 Die ons door desen kint gheneest.

O liefdes cracht, o miltheyt groot
 Die Soon verlaet zijns Vaders schoot
 Om met zijn bloet uyt duyvels hecht
 Te verlossen zijn rebelle knecht.
 Lof Vader, Soon, etc.

In u natuer den wech hy wijst,
 Waerom door u ziel ten Hemel rijst
 O mensch bemint ghy dan Gods rijk
 Soo maectt u desen kint ghelijck.
 Lof Vader, Soon, etc.

Hoovaerdigheyt wort hier gestelt,
Oomoedigheyt seer hoogh ghevelt,
Onnosel, simpel als een kint,
Moet hy dan zijn die Godt bemint.
Lof Vader, Zoon, etc.

Door zijnen Creb, en doecxkens snoot,
Den Armen hy ten Hemel noot,
Dien hy in armoed' voor wil gaen
En haer in sijnen rijck ontfaen.
Lof Vader, Soon, etc.

Dat hy hier weent comt u te baet,
Want hy ons boet voor Adams misdaet,
Wel hem die hier met hem nu schreyt
Des Hemels troost is hem bereyt.
Lof Vader, Soon, etc.

Als ghy vreest zijn ootmoedigheyt,
So troost u met den Majesteyt,
Die ghy siet, voor zijn Beesten neer,
Die looft den Hemel als zijn Heer.
Lof Vader, Soon, etc.

O Jesu Prins u liefde soet,
Ons Gheest in hoop verheughen doet,
Ons hoeft zijt ghy dat voor ons waect,
V menscheyt ons leven maeckt.
Lof Vader, Soon, etc.

Een gracy Liet,

op de wijze: De Mey de mey die brengt ons bloemen.

LAet ons tot danck verheven,
Ons stem met blijden Geest,
Laet ons den Heer lof gheven,
Die ons goet is gheweest.
Al mach men niet uyt spreken,
Sijn lof en sijnen deught
Nochtans laet niet ontbreken,
Te loven so ghy meught.
Den Hemel, lucht en aerde,
Tot onsen dienst gheeft
Moet loven nae zijn waerde,
Al dat door hem noch leeft.
Die zielen en lichamen,
In zijn ghenade behoet
Looft vleys, en gheeft te samen
Die rijckelijck u voet
Lof glorie, prijs, en eere
In tijt in eeuwigheyt
Moet zijn u naem o Heere
Tuwen dienst bereyt.
Wilt ons doch hier verlienen
Door Christum ons ghenaeet,
Tot uwen lof te dienen
So ghy ons hebt versaet.
Ons gheeft door u ghenaden,
Tot deught altijt vermeert
Om eeuwigheyt versaden,
Met glorie ons begheert.
Die Sielkens die noch lijden,
Vertroostse Prins te samen
Dat sy haer moghen verblijden
Al in u glorij, Amen.

Een Gheestelijck Liedeken vant *Ave Maria.*

Ave Maria, Gods liefste lief ydoone
 Der Maeghden croone // Maria weest ghegroet
Gratia plena, claer is de sonne schoone
 In s'hemels troone // vat vol ghenaden soet,
 Der deughden volle vloet // een suyver hart ootmoet
 Hebt ghy gebaert, Gods Soon ons hooghste goet.

Dominus tecum, die Heer zy met u eene
 Suyver fonteene // vrou alder weerelt wijt
Benedicta tu, in muleeribus alleene
 Alwaert ghy cleene ghy zijt ghebenedijt,
 Gheen vroute geender tijt, soo saligh als ghy zijt
 Noch soo verheven, van Godt tot vyants spijt.

Et benedictus tuus ghedanckt, ghelooft, ghepresen
 Moet ghy altijt wesen, dat hooghweerdigh
Fructus ventris tui, dijn vrucht reyn uytghelesen
 Wt Jesse ghelesen, Jesus Christus playsant
 Die als een heer valiant // ons brac der hellen bant
 Ende die ghevanghen brocht, in haers Vaders lant.

Sancta Maria Princesse, hoogh verheven croone
 Edel ghebooren // van Davids saet,
Ora pro nobis, bidt voor ons die te vooren
 Waren verlooren, verdoemt door zonden quaet,
 Tot dat ons quam te baet // Jesus oock Advocaet,
 Van u ghebooren // o schoone dagheraet.

Een nieu Liedeken,

**op de wijze: In Oostenrijck daer staet een huys
het is so schoon verciert.**

OCh menschen hoe meught ghy dus zijn verblijt
 Dat ghy meught vrolijcheyt aenvaerden,
 Ons leven is hier een corten tijt
 En ghy moet haest in der aerden
 Hoe rijck, hoe machtigh, hoe valiant, hoe valiant,
 En ghy moet haest mee heen nae t'ander lant.
 Hoe schoon dat ghy u hayr verciert
 En verheft u boven maten
 Hoe schoon dat ghy u hoeft palliert,
 Ghy moet dat al hier mede laten,
 V leven moet ghy hier stellen te pant, hier stellen
 En ghy moet haest mee heen nae t'ander lant.
 Waer zijn zy nu menschen neemt hier op acht
 Die waren over hondert jaren,
 Sy legghen al in der aerden versmacht,
 Ghelijck of sy die niet en waren
 Sy krijghen een kist met een linnen bant, linnen,
 Daer varen sy mede heen nae t'ander lant.
 Wat helpt nu Salomons wijsheyt ter noot,
 Mathusalem sijn langhe stonden,
 Samson en Hercules van crachte groot
 Die doot heeftse al verslonden,
 En Absolon schoon als een diamant, als een, etc.
 Sy mosten oock mede heen nae t'ander lant.
 Wat helpt Alexander sijn heerschappy
 Die al die weerelt was te cleene,
 En Aristotelis Philosophy
 Sy zijn al daer heenen,
 Die doot comt ons so dapper te hant, so dapper
 Sy streckt ons mede heen nae t'ander lant.

Ons daghen vergaen ghelijck een roock
 Als een schadu is al ons leven,
 Wy gaen int eynde verdwijnen oock
 Als een bloem des velts verheven
 Dat eerste paer volcx dat men oyt vant, dat men, etc.
 Sy zijn al mede heen nae t'ander lant.
 Die weerelt met al haer lusten vergaet,
 Niet van ydelheyt zy hanteeren,
 Die nu sitten in den hooghsten graet
 Morghen siet men die weder verneeren,
 Hebben zy dan gheen goede wercken geplant, etc.
 Wat sullen zy mayen int ander lant
 Och menschen wilt van het quaet af staen,
 Verfoeyt die weerelt met haer lusten,
 Ghy siet wel hoe dat het hier toe moet gaen,
 Want ghy moet in der aerden rusten,
 Dus wacht u doch voor den helschen brant, etc.
 Ghy blijft daer eeuwigh in dat ander lant.

Een nieu Leys-liedecken,

op de wijze: Van den cleynen *Dies es lititie.*

GHy dochter van Syon reyn
 Siet u Coningh comt certeyn,
 Seer ootmoedigh slecht en reyn,
 Is hy ghebooren,
 Van een suyver Maghet uytvercooren.
 Siet den Enghel Gods voorwaer
 Brenght u dese blijde maer,
 Dat u salighmaker claer
 Is ghebooren Van een, etc.
 Loopt tot hem treet op den pat,
 Tot Bethalem in Davids Stadt
 Sult ghy vinden desen schat
 Die is ghebooren Van een, etc.

Soeckt hem met de Herders ras,
Die hem vonden dat hy was,
In Bethlehem op dat pas,
Is hy ghebooren. Van een, etc.
Aensiet zijn armoede groot
Ghewonden in doecken snoot
Leyt in een Cribbe bloot,
Die is ghebooren. Van een, etc.
Knielt en valt voor hem te voet,
En aenbidt hem met ootmoet
desen jonghen Coningh soet
Die nu is ghebooren. Van een, etc.
Ontfangt hem met weerdigheyt
Die nu in een Cribbe leyt
Seer hoogh is zijn majesteit
die is ghebooren. Van een, etc.
De Hemelsche Gheesten bly,
Loven hem met melody,
Die ons sal maken vry
Is, nu is ghebooren. Van een, etc.
Glorie is haren toon
Sy Godt in den hooghsten throon,
Onsen jonghen Coningh schoon,
Die is ghebooren. Van een, etc.
Vrede op Aerden fijn,
Die van goede wille zijn,
Den peys-maker op dit termijn
Is nu ghebooren. Van een, etc.
Een seer groot wonderlijck licht.
Schijnt nu claer in ons ghesicht,
Die de weerelt heeft ghesticht
Is nu ghebooren. Van een, etc.
Door dese gratieuse deught
Sijn wy in Godt seer verheught

En wy loven hem met vreught,
 Die is ghebooren. Van een, etc.
 Nu is dese hooghe Feest,
 Eeren wy hem alder meest,
 Met Lof-sanghen in den Gheest
 Die is ghebooren. Van een, etc.
 Saligheyt heeft hy ghebracht,
 Hem zy lof hoogheyt en cracht
 Die op den Heylighen Kers-nacht,
 Is ghebooren, Van een, etc.
 Glorie, lof prijs en eer,
 Sy den jonghen Sone teer
 Onsen Coningh Godt en Heer,
 Die is ghebooren. Van een, etc.

Een Lof-sangh vant Heyligh Sacrament, int Latijn ghe-naemt, *Adore de voce latens deitas:*

nu overgeset in duytsch, ende men singhtse op deselfde wijze.

IC aenbidt u ootmoedigh verborgen Godtheyt
 Die onder dees figure schuylt in eeuwigheyt,
 Mijn hert ick u onderwerp gantschelijck
 want *geen* mensch verstant begrijpt die eyndelijke
 Ave Jesu onser behoeder zijt,
 Vermeert doch ons gheloof,
 In dees benaude tijt.
 Door gesicht en smaeck gevoel ick nemmermeer,
 Maer door geloof beken ick u mijn Godt en Heer
 Al dat heeft ghesproken Gods eenighe Soon,
 Ick vast geloof, en blijf by sijnen woorden schoon.
 Ave Jesu onse behoeder zijt.
 Aen den Cruys daer schuylt alleen die Godtheyt,
 Maer hier onder schuylt oock mede die menscheyd uyt-wast,
 Die beyde ick belijde en gheloove vast

Met den Moordenaer roep ick o Heer mijn schult.
 Ave Jesus onse behoeder zijt.
 Dijn wonden als Thomas ick niet en aen-schou,
 Nochtans ghy zijt mijn God en Heer daer ic op bou
 In dit geloof versterckt mijn hoe langher hoe meer,
 Met goede hoope u te moghen beminnen seer.
 Ave Jesus onse behoeder zijt.
 O ghedachtenis al van ons Heeren doot
 Die den menschen leven doet warachtigh broot,
 Mijn stanen stuert in u te leven eeuwelijck,
 En dat de smaec ws soetheyts duert oneyndelijck,
 Ave Jesus onse behoeder zijt.
 Heylighe Publicaen Jesus goede Heer,
 Met u bloet my suyvert die besmet ben seer,
 Een druppelken can ons saligh maken te gaer,
 De gantsche Weerelt suyveren van zonden swaer
 Ave Jesus onse behoeder zijt.
 Jesus die ick bedecktelijck aenschou
 Wanneer salt gheschien 'tgeen ick op u betrou
 Dat ick u toch sien mach, aensicht voor aensicht,
 Mijn ooghen met u glorie moghen zijn verlicht.
 Ave Jesus onse behoeder zijt
 Vermeert doch ons gheloof
 In dees benaude tijt.

Iesu dulcis memoria.

Overgheset in duytsch, en men singht het op die wijze.

JEsus u memorie soet,
 Ons hertenseer veel deughden doet
 Boven Heunigh en soetigheyt
 Is u teghenwoordigheyt,
Glorie onse Coningh weest ghegroet
Die ons hert met gheneughte voet
 Men singht niet also lieflijck

Men hoort niet also vreugdelijck,
 Men peynst oock so soetelijck niet,
 Dan Gods Sone die Jesus hiet, glorie, etc.
 Hoope van die benouwich zijn
 En int ghebedt eenvoudigh zijn
 Hoe goet zijt ghy die tot u haken,
 Maer wat zijt ghy die u raken. glorie, etc.
 Heer wilt altijd by ons blijven,
 Laet u licht in ons beclijven,
 Laet u duysterheyt zijn ghedreven,
 En wilt de weerelt soetheyt gheven, glorie, etc.
 O Jesus uwer liefden smaeck
 Is waerachtigh een soete smaeck,
 Duysent mael meer aenghenaem,
 Dan wy te segghen zijn bequaem. glorie, etc.
 Bekent Jesum seer minnelijck
 Begheert sijn liefde hertelijck,
 Soeckt Jesum in alle hoecken,
 In soecken wilt u vercloecken. glorie, etc.
 D'Engelen loven u altijd,
 Verhalende u lof seer wijt,
 Jesus verheught de Weerelt seer
 En maect ons Peys met God den Heer, glorie, etc.
 Laet ons altijd hem loven net
 Wt 'thert met sangh en met ghebedt
 Dat zijn vreught sonder verdrieten,
 Wy met hem moghen ghenieten. glorie, etc.
 O Salighmaker van dit dal,
 Verhoort doch ons ghebeden al,
 En ons lof sy u aenghenaem
 Van u knechten seer onbequaem. glorie, etc.

Een nieu Liedeken,

op de wijze: Christus is opgestanden.

Wanhoopt niet Catholijcke schapen
 Al schijnt u harder te slapen
 Lijsamigh verbeyt een corten tijt
 En hy sal maken door jolijt
 Ons verblijt.
 Tijtlijcke wy moeten lijden
 Om namaels te verblijden
 Benautheyt en pijn verganckelijck,
 Sal ons brenghen int Hemelrijck,
 Al ghelijck
 Daerom met grooter hoopen
 Die wolven hongherigh looven,
 Vernielende de schaepkens goet en vroet
 Die Christus gecocht heeft met sijn bloet
 Suyver en soet.
 Ghelt en hoogheyt sy soecken
 In al des weerelts hoecken
 door Sathans ingeven ende raet
 Sy poghen nae den vryen staet,
 Vuyl en quaet.
 d'Onnoselen sy bedrieghen
 Met valscheyt ende lieghen
 onder een schijnsel van heyligheyt
 Menigh goet mensch door simpelheyt,
 Wort verleyt.
 Maer schaepkens die Christo zijn ghegheven,
 Gheen wolven die moghen doen sneven
 So langhe zy Christum kennen voor haer Heer,
 Verlatende sijn Goddelijcke leer
 Nimmermeer.
 Daerom blijf ick te weyden
 Daer ghy zijt bescheyden
 Aengheloove dat in u met verstant
 Door den heyligen doope is geplant

Hout die hant.
Laet u daer niet uyt dringhen
Om gheen tijdtlijcke dinghen
Als alle dingh vervult sal zijn
Godt ons verlossen sal in corten schijn
Van alle pijn.
Ons harder sal ons bewaren
Gheen Wolven en moghen vervaren
Voor die schaepkens vroet van sijn schaep-stal
Sijn ziel en leven hier laten sal
Ons te gheval.
Prince van alle Catholijcken
En wilt ons niet beswijcken
Nae u barmhertigheyt en goetheyt groot
Blijft ons ghetrou tot in der doot
In onse noot.

**Een ander nieu Gheestelijck Liedeken, beclaginghe in de persoon
van yemant die door het inspreken, ofte ander goede vermaningen
een afkeer ende mishagen van die Weerelt ghecregen heeft:**

op de wijze, Ick clage u Venus dierken alle mijn lijden groot.

Wilt u met my bekeeren
Weereltsche dienaers coen
Tot Godt den Heer der Heeren
Soo ick begheer te doen,
Al ben ick jonck en coen
Met veel zonden beladen
Nochtans wil ick my spoen
De weerelt te versmaden.
Met den verlooren soone
So sal ick nu op staen,

Met vast betrouwen schoone
Tot Godt mijn Vader gaen
Hy sal my wel ontfaen,
Door sijn groote ghenaden
Want ick wil nu voort aen
Die weerelt gantsch versmaden
Ick socht des weerelts weelden
En haer gheneuchte pleyn
Ick dansten en ick speelden
In ydelheyt onreyn
Ick wandelden ghemeyn
En hare brede paden,
Maer nu wil ick certeyn
Die weerelt gantsch versmaden.
Hooeverdigh ick vercierem
Mijn lichaem delicaet,
Daer men ydelheyt hantierden,
Daer was ick vroegh en laet
Tot alle zonden quaet
Wert ick als doen gheraden
Nu wil ick metter daet
Die weerelt gantsch versmaden.
Doen ick so triumpheerden
In alle ydelheyt
Die weerelt my laudeerden
Mijn eere wert verbreyt,
Also wert ick verleyt,
Door haer soete sucaden
Maer nu ben ick bereyt,
Die weerelt te versmaden.
Haer lof sal ick afsnijden
En versaken haer eer,
Haer vreucht aen allen zijden
En acht ick nu niet meer,

Want ick soeck Godt den Heer
Die my verlost van quaden,
t'Is mijn begheerte seer
Die weerelt te versmaden,
Die werelt heeft mijn bedrogen
Door haer wellusten sacht
Mijn hert van Godt ghetoghen,
By daghe en by nacht,
Een Gheest wert ick gheacht
Seer groot tot mijnder schaden,
Maer nu heb ick ghedacht
Die weerelt te versmaden.
Ick heb meest al mijn daghen,
Ghedient de weerelt soet,
Dat sal ick nu beclaghden,
Beschreyen met ootmoet
Die penitentie doet
Godt geeft hem sijn weldaden
Dus wil ick met der spoet
Die weerelt gantsch versmaden.
Ick wil my gaen begheven,
Tot alle deughde claer,
Veranderen mijn leven
Gheestigh ende eerbaer,
Heer wilt mijn helpen daer,
Al op der deughden graden,
Want ick wil nu voorwaer,
Die weerelt gantsch versmaden.
Den Prins sal ick versaken,
Van dese weerelt ront,
Want hy moet eeuwigh blaken
In der hellen afgront,
Met Godt maeck ick verbont
Die mijn ziel can versaken

Als dat ick nu terstont,
Die Weerelt sal versmaden.

Een ander nieuw Gheestelijck Liedeken, van het nieuwe Jerusalem.

Op de wijze: Maximilianus de Bossu.

Gheluckigh en saligh zijse Heer,
Die in u Huys mogen woonen,
V soete presentie verheught haer seer,
Reyn liefde zy u betoonen,
Sy loven u in der eeuwigheyt,
dat ghy so schoone stadt hebt bereyt
Om u Dienaers daer in te croonen.
Dese Stadt is uyt ghenomen schoon,
Sy en sal oock niet verwoesten,
Want het is uwen Heylighen troon,
wie en sou daer niet na lusten,
daer altijd geneughte is sonder verdragh
Daer duysent jaer is als eenen dagh,
wel haer die daer in rusten.
Soeckt dese Stadt doch alle gaer,
En wilt de weerelt laten,
Haer mueren zijn als Jaspis claer
Als fijn gout zijn haer straten,
Van Gesteenten en van Peerlen net,
So zijn haer poorten fraey gheset,
Sy is so schoon boven maten.
De Inwoonders van dese Stadt Gods reyn,
Sijn verciert met blinckende cleeren,
Sy hebben hier in dit Aertsche pleyn,
Ghedient den Heer der Heeren,
Haer Lampen verciert met Olye saen
Tot den Bruydegom zijn zy inghegaen,
In de vreughde die niet sal keeren.

Dit is haer meeste vreught ghewis
 Die zy hebben warachtigh,
 Godt claer te aenschouwen ghelijck hy is
 Ja zijn Godtlijck wesen crachtigh,
 Van zijn claer blinckende aenschijn goet,
 V comt alle gheneughte ende vreughde soet,
 Dus loven wy hem eendrachtigh.
 Sy hebben oock vreught en melodije
 Te aenschouwen die schoone vriendinne,
 Maria Gods Moeder en Maghet blijje,
 Die Hemelsche Coninginne,
 Die neghen chooren der Engelen jent,
 De schoonheyt der Hemelen excellent,
 Dit verheught haer herten sinne.
 Haer vreught die in onsprekelijck,
 Die haer nu is ghegheven,
 Om dat sy weten sekerlijck
 Dat haer namen zijn gheschreven,
 In het Boeck des levens reyn onbevleckt,
 Dit maeckt haer vreughde gheheel perfeckt
 Dat zy eeuwich daer sullen leven.
 Daer en is gheen droefheyt noch verdriet
 Gheen lijden en mach haer crencken,
 Maer wat daer is en weet men niet,
 Gheen herte en cant bedencken,
 De schoonheyt van dese nieuwe Stadt
 Met al haer glorie, vreught en schat,
 Sal Godt zijn Dienaren schencken.
 Ghy edele Christianen fier
 Wilt dit doch wel versinnen,
 En wilt de Weerelt versmiden hier
 Om dese Stadt te winnen,
 Noyt menschen tonghe en hevet verbreyt,
 Wat glorie onse Heer heeft bereyt,

Die hem te recht beminnen.
 Ghy Princen en Princessen fijn
 Na dese Stadt wilt haken,
 Laet de dinghen die daer beneden zijn,
 En dat boven is wilt smaken,
 Hier neerstelijck op u leven let.
 Want so wat met zonden is besmet,
 V sal die Stadt niet ghenaken.

Een Paesch-Liedeken,

gaet op de wijze: *Victime pascali Laudes.*

Laet ons in Godt vrolijk wesen,

Die als nu is verresen:

GLorieus van Lichame, *mAgnus redemte.*
 Schoon blinckende bequame,
 Gheheel onsterffelijck
 Van vreughden rijck.
 Och met wat grooter vreughden, *Agnus rode.*
 Die vroukens haer verheughden,
 Doen zy hem saghen daer,
 Verresen claer.
 Siet met vrolijckheden {tab} {tab} *Dic nobis.*
 Hebben zy hem aenghebeden
 Neder ghevallen ter Aerden
 Voor zijn voeten reyn met grooter waerden.
 Laet ons oock met de Vrouwen *Mors & vita.*
 Hem loven sonder flouwen,
 Die nu verresen is,
 Certejn ghewis.
 Hy is het Lam Gods crachtigh, *Mors & vita.*
 Die de Schapen warachtigh,
 Verlost heeft met zijn bloet,
 Wt liefden soet.

Lof moet hy ontfanghen *Dic nobis*.
 Die voor ons heeft ghehanghen,
 In het Cruys heeft hy verslonden,
 Hel, Duyvel, en doot verwonnen.
 Hem zy hoogheyten en glorie *Mors & vita*.
 Die ons door zijn victorie,
 Een plaetse heeft bereyt,
 Van vrolijkheyten.
 Door zynen doot verheven, *Mors & vita*.
 Sullen wy eeuwich leven,
 Met hem in vreughden schoon,
 In 'sHemels thron.
 Hierom laet ons prijsen *Dic nobis*.
 Hem lof en eer bewijsen
 Die leeft en regneert hier boven
 Met Hemelschen sangh wy hem nu loven.
 Glorie, lof, en eere, *Mors & vita*.
 Sy u Godt onsen Heere,
 Die nu verresen is,
 Op desen tijt.
 Nu in der Paesschen Feesten *Mors & vita*.
 Met de Hemelsche Gheesten
 Singhen sy vroegh en spa,
 Alleluya.

Een nieuw Gheestelijck Liedeken

Op de wijze: *Pange lingua gloriosi*.

Wilt ontspringhen // Lof-sangh singhen,
 Onsen Heer ghebenedijt,
 Want hy doet ons groote dinghen
 Hier of looft hem met jolijt
 En wilt u van quaet bedwinghen,
 Sijn weldaet ghedachtigh zijt.
 Ghy in-gheseten // wildy weten,

Wat den Heer ons heeft ghedaen,
 Door sijn goetheyt onghemeten,
 Gheeft hy ons sijn lichaem saen,
 Voor een spijsse om te eten
 Wilt hem waerdelijck ontfaen.
 Proeft u sinnen wel van binnen,
 Eer dat ghy ontfanghen sult
 Dese groote schat der minnen:
 Die Hemel en aert vervult,
 Eer dat ghy dit sult beginnen
 Spreeckt ootmoedigh uwe schult.
 Groot en cleyne, maeckt u reyne
 En treckt aen het Bruylofs cleet,
 Comt ter tafelen Gods ghemeyne
 Aensiet wat daer is bereyt
 Gods lichaem en bloet certeyne
 Ghelijck hy ons selve seyt.
 Wat cost hy ons meerder geven
 Dan dit heyligh Testament,
 Dit levende broot verheven,
 Van den Hemel neer ghesent,
 Dat wy eeuwigh souden leven
 O heeft ons dese spijsse jent.
 Dese spijsse // groot van prijse
 Liefde in ons Ziele straelt,
 Wt des Hemels Paradijse
 Is voor ons hier neder ghedaelt
 Looft hem met der Engelen wijse
 Van dese spijsse onghefaelt.
 Glorie, lof hoogheyte en eere
 Sy die heylighe triniteyt
 Die ons arme kinderen teere
 Dese spijsse heeft bereyt,
 Loven wy onsen Heere // nu ende in der eeuwigheyte.

Een ander Gheestelijck Liet,

Op de wijze: De mey die ons die groente gheeft.

DAt ick die zonde dus langh heb ghedaen
 Dat mach my nu wel rouwen,
 Ick heb die weerelt so langh ghedient,
 Sy was mijn vrient // ick vantse noyt getrouwe.
 Nu wil ick die Weerelt varen laten
 En mijn van zonden wachten
 Sy volght mijn nae waer dat ick gae,
 By daghen en oock by nachten.
 Die weerelt, die vyant, en het vleysch
 Sy quellen my soo seere,
 Die brengen so menigen swaren gheveyns
 In mijn ghepeyns, dus help rijck Godt Heere.
 Helpt my dat ick verwinnen mach
 O Jesus lieve Heere,
 Al zijn mijn sinnekens mijn dus dwaes
 O Heer o laes // ick hoop sy sullen eens keeren.
 Een cruys van vijftien voeten lanck,
 Heeft hy voor ons ghedraghen,
 Men vinter gheen trou aen gheenen Man,
 Meer dan aen hem, dus sal ickt niemant claghen.
 Die tacxken zijn wijt uyt ghespreyt,
 Die rooskens zijn ontloken
 Mijn lief treckt uyt sijn armen bloot
 Aent cruys was root // in hem staet al mijn hopen.
 Wie in hem hoopt, wie aen hem hoopt,
 Sijn hoop blijft niet verlooren
 Hy isser alleen die liefste mijn
 Hy wilt oock zijn // hy is mijn uytvercooren.
 Calvarien is so schoon playsant
 Daer wil ick my gaen vermeyen,
 En rusten mijn onder den cruycen boom
 Sy is so schoon // daer wil ick mijn lief verbeyen.